

Lenger (VS):

Det er måske, fordi jeg ikke sædvanligvis er i miljøordførernes rækker, at jeg ikke helt kunne se modsætningen mellem hr. Bernhard Baunsgaard og hr. Hjortnæs. For mig lød det nærmest, som om hr. Bernhard Baunsgaard mente, at det var retsopfattelsen, det var galt med, mens hr. Hjortnæs mente, det var retsgrundlaget. For mig at se er det begge dele. Retsopfattelsen kan vi se, fordi tingene faktisk sker, miljøet skades, og retsgrundlaget, fordi vi jo kender besværlighederne med at rejse tiltale i de sager, der har været, i hvert fald med udsigt til en dom. Og det skal jo decideret være sådan, at man ikke må rejse en tiltale, medmindre der er en vis udsigt til, at den tiltalte bliver dømt. Jeg synes, det er rimeligt, at det er sådan, men i den diskussion, der var, sådan som jeg opfattede den i hvert tilfælde, synes jeg faktisk, at begge de herrer havde fat i noget væsentligt.

Jeg savner i den forbindelse – ligesom hr. Leif Hermann også var inde på det – en klar melding fra det radikale venstre om, hvorvidt man synes, at miljøministerens linje i disse sager er for slap eller for stram eller måske passende, men den får vi nok ved en anden lejlighed.

Jeg synes også, hr. Sønderby havde fat i en væsentlig ende, da han sagde, at de kommunale myndigheder må kende deres ansvar. Problemet er bare for mange kommunale myndigheder, at de føler ansvar for mange forskellige ting. De føler ikke bare ansvar for miljøet, de føler faktisk også et vist ansvar for at få erhverv til kommunen. Dette kan godt betyde, at man må give køb på nogle andre principper, og det indgår helt afgjort i den intensitet, med hvilken kommunalbestyrelserne varetager deres opgaver på dette område. Man kan godt se gennem fingre med lidt af det, der foregår, hvis det drejer sig om en virksomhed, der måske kunne finde på at flytte fra kommunen, hvis man skrider for hårdt ind. Det er i hvert fald mit indtryk.

Jeg synes, hr. Bernhard Baunsgaards indlæg var godt og engageret, selv om jeg godt kunne have ønsket mig nogle flere bemærkninger, som også hr. Leif Hermann har efterlyst.

Jeg vil godt illustrere noget af det, som hr. Bernhard Baunsgaard var inde på netop i forbindelse med KFK-sagen fra Århus, for

dér var der jo problemer på mange forskellige måder. KFK-sagen er, så vidt jeg husker, oven i købet den sag, hvori den hårdeste dom indtil nu er faldet, og den var mild set i forhold til, hvilken skade der var sket, og set i forhold til, hvilken fortjeneste KFK faktisk havde på sin forurening i Århus havn. Der var vanskeligheder med bevisbyrden over for KFK, og samtidig har KFK-sagen ry for at være en af de sager, blandt alle de rejste miljøsager, hvori der har foreligget de mest grundige beviser. Men selv i den sag, der altså var meget omfattende, hvad beviserne angår, var der vanskeligheder med at skaffe beviserne frem. Der var blevet givet forkerte oplysninger, og kommunen havde ikke i årevis fremskaffet målinger, i hvert fald ikke brugelige målinger. Dét oplever man i virkeligheden problemerne hele vejen igennem og på alle mulige forskellige niveauer med at kunne rejse tiltale. Så sker der det, at man får den, så vidt jeg husker, hidtil hårdeste dom, der er faldet i en miljøsag, og samtidig kan enhver regne ud, at den er mindre end den fortjeneste, som firmaet har haft.

Jeg synes ikke om hr. Bernhard Baunsgaards ideer om at sætte miljøsyndere i fængsel. Ganske vist betragter vi miljøforbrydelser som nogle af de aller alvorligste – på linje med våbensmuglerier og skade på andre mennesker – men som hr. Bernhard Baunsgaard plejer at sige, nytter det ikke at sætte folk i fængsel, og her synes jeg lige, vi skal holde principperne højt. Jeg tror, det er meget vigtigere i sager af denne karakter, at man som det allermindste selvfølgelig indtager de fortjenester, der har været, og dernæst giver bøder, der er så store, at de kan mærkes selv i en virksomheds økonomi.

Endelig synes jeg, der er nogle tanker, som socialdemokratiet tidligere har været inde på, og som man måske også kunne anvende i en sag af denne karakter. Jeg tror, socialdemokratiet var inde på i forbindelse med diskussionen om konkursrytteri, at man kunne fratage folk muligheden for at drive virksomhed, hvis de havde drevet konkursrytteri, og det vil i hvert fald forebygge, at folk kan gentage skaderne.

Sådan nogle overvejelser kunne man også sagtens komme ind på i forbindelse med miljøskader for at hindre, at i hvert fald de samme mennesker kunne gentage skaderne, og jeg tror, det ville have en langt mere fore-